

Hitcseppek

Nimródnak volt egy kis gondja: állandóan álmos volt!

Írta: Pollyanna Mattos Vecchio
(Igaz történet alapján, magyar átdolgozás)

Ez a történet eredetileg Brazíliában játszódott.

„Nimród, tudod a választ?” – kérdezte Lendvai tanárnő.

Nimród kinyitotta a szemét, és felemelte a fejét az asztalról. Az összes osztálytársa őt nézte. A tanára is rábámult. Érezte, hogy egyre forróbb lesz az arca. Megint elaludt az órán!

„Sajnálom, Lendvai tanárnő – mondta. El tudná ismételni a kérdést?”

„Hát persze. De többet ne szunyókálj az órán.”

Nimród lejjebb csúszott a székén. „Rendben van, tanárnő.”

Nimród néhány hete érkezett csak az új iskolájába. Szeretett tanulni, az osztálytársai pedig kedvesek voltak. Csak egy gond volt: mindig olyan álmos volt! Az új iskolája messze volt, ezért nagyon korán kellett kelnie, hogy időben beérjen.

Eleinte könnyű volt figyelni az órán. De aztán egyre nehezebbé vált. Nimród néha annyira fáradt volt, hogy elaludt.

Másnap az iskola igazgatónője megkérte Nimródot és a szüleit, hogy találkozzanak vele. Mosolygott és üdvözölte őket az irodájában.

„Örülök, hogy itt vannak – mondta. – Nimród jó tanuló. A tanára azonban azt mondja, hogy nem érdeklik az órái. Néha nem figyel oda, és nagyon fáradtnak tűnik. Jól van?”

Az anyukája bólintott. „Nimród keményen dolgozott, hogy ebbe az iskolába járhasson, de messze van az otthonunktól. Nagyon korán kell kelnie minden egyes nap. Ezért olyan álmos a reggeli óráin.”

„Ó, hát csak erről van szó? – kérdezte az igazgatónő. – Próbálkozzanak kávécseppekkel!”

Minden reggel tegyenek pár csepp nagyon erős kávét Nimród italába. Az majd ébren tartja őt.”

Nimród elfintorodott. „De igazgatónő, a mi a családunk nem iszik kávét.”

Az igazgatónő zavartan nézett. „Nehezen fogsz tudni tanulni, ha állandóan elalszol. Legalább vedd fontolóra.”

Amikor kiléptek az igazgatónő irodájából, Nimród gondolatai zavarosak voltak. Szeretett volna jobban teljesíteni az iskolában, de a parancsokat is követni akarta.

Aznap este a családja a Bölcsesség szaváról olvasott a szentírásokban.

Amikor Nimród került sorra, ezt olvasta: „És mindazok a szentek, akik emlékeznek az itt elmondottak betartására és megtételére... bölcsességre és a tudás nagy kincseire találnak rá, még hozzá rejtett kincsekre; És futnak, és nem lesznek fáradtak, és járnak, és nem lankadnak el.”*

Hirtelen támadt egy ötlete.

Felállt a székéről. „Kávécseppek helyett inkább hitcseppeket használok!”

„Ezt hogy érted?” – kérdezte az apukája.

Nimród elmosolyodott. „Minden reggel a reggeli előtt mondhatnánk egy imát, és megkérhetnénk Mennyei Atyát, hogy áldjon meg azzal, hogy ne érezzem magam olyan álmosnak. Az imáink olyanok lesznek, mint a hitcseppek!”

Anya és Apa is mosolyogtak. „Szuper ötletnek hangzik!” – felelte Apa.

Másnap reggel a család letérdelt imádkozni azért, hogy Nimródnak legyen elég energiája az ébren maradáshoz. Másnap ugyanígy tettek. És az azutáni napon is. Nimród is megpróbált minden este korán lefeküdni. A családja pedig minden reggel hitt abban, hogy Mennyei Atya segíteni fog neki.

Idővel a hitcseppeik működni kezdtek. Nimród egész nap tudott figyelni! Isten megválaszolta az imáikat. Nimród pedig tudta, hogy büszke rá, amiért követte a Bölcsesség szavát.

„Készen állsz az órára, Nimród?” – kérdezte Lendvai tanárnő az egyik reggel, amikor Nimród besétált az osztályterembe.

Nimród nagy mosollyal az arcán bólintott. Az iskola előtt megkapta a hitcseppeit. Bármire készen állt! ●

